

Consultatiereactie op DNB's Wwft Q&As en Good Practices

AAN De Nederlandsche Bank N.V.
VAN Loyens & Loeff N.V.
REFERENTIE 52375309
DATUM 30 november 2023

BETREFT Consultatiereactie op de DNB Wwft Q&A's en Good Practices

Geachte heer, mevrouw,

Loyens & Loeff N.V. heeft met belangstelling kennisgenomen van de consultatieversie van de DNB Wwft Q&As en Good Practices d.d. 18 oktober 2023 (de **Consultatieversie**). Dat met de Q&As en Good Practices beoogd wordt om instellingen die onder het toezicht van DNB vallen voor de uitvoering van de op hen rustende verplichtingen uit de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (**Wwft**) een praktische handreiking te bieden, juichen wij toe. Wij zien in de praktijk een sterke behoefte aan deze nadere (en vooral: praktische) duiding. Hoewel wij op bepaalde onderwerpen een zekere praktische en risico gebaseerde benadering terugzien in de Consultatieversie, menen wij dat diverse toevoegingen en/of verduidelijkingen wenselijk en nuttig zijn. Wij maken graag gebruik van de mogelijkheid om in het kader van de consultatieronde op deze beleidsuiting te reageren. Onze reactie treft u hieronder aan.

Wij gaan in op de volgende onderwerpen:

1. Definitie cliëntbegrip en zakelijke relatie;
2. Verhouding met EBA guidelines;
3. Identificatie op afstand;
4. Guidance ten aanzien van risicocategorisering;
5. Onderzoek naar het vermogen van de pseudo-UBO;
6. Intra-groep uitbesteding van transactiemonitoring;
7. PEP-begrip en staatsbedrijven;
8. Identificatie van UBO's bij beursgenoteerde bedrijven;
9. Raadpleging UBO-register; en
10. Nadere guidance.

Wij hopen in onze reactie handvatten te hebben aangereikt voor heroverweging en verduidelijking. Tot het verstrekken van een nadere toelichting zijn wij uiteraard graag bereid. Onze contactgegevens zijn opgenomen op de laatste pagina van deze reactie.

Loyens & Loeff N.V.

Loyens & Loeff N.V. is gevestigd te Rotterdam en staat ingeschreven in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel onder nr. 24370566. Uitsluitend Loyens & Loeff N.V. geldt als opdrachtnemer. Op haar dienstverlening zijn haar Algemene Voorwaarden van toepassing, waarin onder meer een beperking van de aansprakelijkheid en een aanwijzing van de bevoegde rechter is opgenomen. Deze Algemene Voorwaarden zijn te raadplegen via www.loyensloeff.nl. Deze voorwaarden zijn ook gedeponeerd bij het handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nr. 24370566.

1 Definitie cliëntbegrip en zakelijke relatie

- 1.1 In de Consultatieversie staat onder andere het cliëntonderzoek dat door Wwft-instellingen uitgevoerd moet worden centraal. De definitie van “cliënt” is opgenomen in artikel 1 van de Wwft. Een nadere toelichting op het cliënt-begrip ontbreekt in de Consultatieversie. Wij menen dat in de praktijk een behoefte bestaat aan een nadere duiding van het cliënt-begrip.
- 1.2 In Q&A 3.1 van de Consultatieversie is de definitie van “zakelijke relatie” uit artikel 1 van de Wwft overgenomen. Dit betreft echter enkel een opsomming van de wettekst, zonder dat hierbij een nadere toelichting wordt gegeven. Bij het cliëntbegrip is het relevant dat het gaat om een zakelijke relatie die (i) verband houdt met de professionele activiteiten van de instelling en waarvan (ii) op het tijdstip dat het contact wordt gelegd, wordt aangenomen dat deze enige tijd zal duren.
- 1.3 Wij menen dat een nadere praktische duiding van DNB omtrent het voorgaande wenselijk is. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het geven van enkele voorbeelden waarin al dan niet sprake is van een relatie die verband houdt met de professionele activiteiten van de instelling. Ter illustratie:
- a) Een betaalinstantie gaat een overeenkomst aan met een cateringbedrijf voor catering in het kantoorpand. Deze relatie zal niet kwalificeren als cliënt in de zin van de Wwft, nu dit geen verband houdt met de professionele activiteiten van de instelling;
 - b) Een tussenpersoon treedt namens en voor rekening van bedrijf A op bij het tot stand brengen van een wisseltransactie met een wisselinstantie. De wisselinstantie kwalificeert bedrijf A als cliënt voor de Wwft en de tussenpersoon wordt niet als cliënt voor de Wwft aangemerkt. De zakelijke relatie wordt immers aangegaan met bedrijf A en niet met de tussenpersoon.
- 1.4 Hetzelfde geldt voor het tweede vereiste om te kunnen spreken van een zakelijke relatie, te weten dat op het tijdstip dat het contact wordt gelegd, wordt aangenomen dat deze enige tijd zal duren. In de praktijk is behoefte aan nadere duiding op dit gebied, met name wanneer gesproken kan worden van een relatie die enige tijd zal duren. Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarbij aan een (rechts)persoon een eenmalige betaling wordt verricht, waarbij de (rechts)persoon niet is aan te merken als de partij ‘die een transactie laat uitvoeren’. Bijvoorbeeld: een verzekeraar gaat over tot uitbetaling van een schade-uitkering aan een gelaedeerde. De gelaedeerde is geen cliënt van de verzekeraar en zal naar aanleiding van deze uitbetaling ook niet als cliënt kwalificeren, nu het hier gaat om een eenmalige uitkering en er geen relatie tot stand komt waarvan wordt aangenomen dat deze enige tijd zal duren.

Aanbeveling: Wij stellen voor het cliënt-begrip, en met name de twee vereisten om te kunnen spreken van een zakelijke relatie, nader te duiden in de Q&A's, bijvoorbeeld door het geven van enkele praktische voorbeelden waarin al dan niet wordt voldaan aan het cliënt-begrip.

2 Verhouding met EBA guidelines

- 2.1 Op verschillende plekken in de Consultatieversie wordt verwezen naar diverse EBA Guidelines.¹ De verhouding tussen de Q&A's en Good Practices enerzijds en de EBA-richtsnoeren en overige beleidsuitingen van Europese toezichthouders anderzijds wordt echter niet benoemd in de Consultatieversie.
- 2.2 Om een voorbeeld te noemen. Vraag Q&A3.50 luidt als volgt: Mag de instelling ook op afstand de cliënt identificeren en verifiëren? In het antwoord op deze vraag verwijst DNB niet naar de Guidelines on Remote Customer Onboarding (EBA/GL/2022/15).
- 2.3 In de praktijk zijn naar onze mening in elk geval de richtsnoeren en overige beleidsuitingen van de Europese toezichthouders relevant:
- a) [JC/GL/2021/16](#) – Guidelines on risk-based AML/CFT supervision
 - b) [JC/GL/2021/15](#) – Guidelines on cooperation and information exchange for AML/CFT supervision purposes
 - c) [EBA/GL/2022/05](#) – Guidelines on the role of AML/CFT compliance officers
 - d) [EBA/GL/2022/15](#) – Guidelines on the use of Remote Customer Onboarding Solutions under Article 13(1) of Directive (EU) 2015/849
 - e) [EBA/GL/2023/04](#) – Guidelines on policies and controls for the effective management of money laundering and terrorist financing (ML/TF) risks when providing access to financial services
- 2.4 Uit het door DNB gepubliceerde overzicht² van toepassing zijnde richtsnoeren en aanbevelingen van Europese toezichthouders volgt dat richtsnoeren b) tot en met e) worden toegepast door DNB. Voor sub a) geldt dat DNB de intentie heeft om deze toe te passen met ingang van 31 december 2023.

Aanbeveling: Wij stellen voor om in de beleidsuiting te verduidelijken wat de verhouding is tussen de guidance van DNB en de richtsnoeren en overige beleidsuitingen van Europese toezichthouders. Wij menen dat het behulpzaam is voor marktpartijen wanneer DNB waar relevant verduidelijkt dat marktpartijen ervan uit mogen gaan dat DNB geen afwijkend standpunt inneemt ten aanzien van de onderwerpen die in de richtsnoeren en overige beleidsuitingen van Europese toezichthouders worden behandeld, en bijvoorbeeld aangeeft indien DNB een aanvullend standpunt inneemt ten aanzien van de Europese guidance.

¹ Zie onder andere GP 2.4 waarin wordt verwezen naar de EBA Guidelines met betrekking tot de compliance officer, Q&A 2.27 waarin wordt verwezen naar de Gemeenschappelijke Richtsnoeren van de Europese Toezichthoudende autoriteiten (EBA, EIOPA en ESMA) omtrent artikel 25 van Verordening (EU) 2015/847 en de verwijzing naar de EBA 'ML/TF Risk Factors Guidelines' in Q&A 3.8, 3.28 en 3.43.

² DNB, Toepassing van de richtsnoeren en aanbevelingen van de Europese toezichthoudende autoriteiten, versie: 13 november 2023, via: <https://www.dnb.nl/voor-de-sector/open-boek-toezicht/thema-s/prudentieel-toezicht/toepassing-richtsnoeren-en-aanbevelingen-europese-toezichthoudende-autoriteiten/>

3 Identificatie op afstand

- 3.1 In navolging van het vorige punt, gaan wij nader in op Q&A3.50. In Q&A 3.50 is opgenomen dat het mogelijk is om een cliënt op afstand te identificeren en verifiëren, maar dat dit wel een omstandigheid is die als risicofactor wordt gezien op grond van bijlage III van de vierde anti-witwasrichtlijn. Bij identificatie op afstand moeten aanvullende maatregelen worden genomen om het hogere risico van niet-fysieke aanwezigheid te compenseren, aldus Q&A 3.50. Tegelijkertijd is opgenomen dat identificatie op afstand niet direct en niet in alle gevallen een hoge risicoclassificatie oplevert.
- 3.2 Welke risicogebaseerde maatregelen in dit geval genomen kunnen worden, wordt niet nader gedefinieerd, maar moet volgens DNB door de instellingen bepaald worden aan de hand van een risicogebaseerde benadering. Wij menen dat op dit gebied nadere richtsnoeren van DNB mogelijk en gewenst zijn. Wij verwijzen hiervoor naar de EBA Guidelines on the use of remote customer onboarding solutions.³ Hierin wordt op diverse punten concrete guidance gegeven voor de toepassing van identificatie op afstand, bijvoorbeeld:⁴

“Credit and financial institutions should ensure that:

a) the information obtained through the remote customer onboarding solution is up-to-date and adequate to meet the applicable legal and regulatory standards for initial customer due diligence;

b) any images, video, sound and data are captured in a readable format and with sufficient quality so that the customer is unambiguously recognisable;

c) the identification process does not continue if technical shortcomings or unexpected connection interruptions are detected.”

- 3.3 Daarnaast menen wij dat verduidelijking gewenst is waar het gaat om identificatie en verificatie via videoconference. Hierbij gaat het om een videoconference waarbij de cliënt zijn/haar ID presenteert ter verificatie van de identiteit op afstand. Wij menen dat dit een toegestane methode is voor de identificatie van de cliënt en verificatie van diens identiteit (of in voorkomend geval: de UBO of de vertegenwoordiger van de cliënt).

Aanbeveling: Wij stellen voor om het onderwerp ‘identificatie op afstand’ nader in te kaderen, bijvoorbeeld door: (i) te verwijzen naar de EBA Guidelines on the use of remote customer onboarding solutions, (ii) nadere richtsnoeren op te nemen voor wat betreft de aanvaardbaarheid van identificatie op afstand en mitigatie van eventuele risico’s, in aanvulling op de EBA Guidelines on the use of

³ EBA/GL/2022/15.

⁴ Zie paragraaf 24 van EBA/GL/2022/15.

remote customer onboarding solutions. Hierbij kan gedacht worden aan een videoconference waarin de cliënt zijn/haar ID presenteert ter verificatie van de identiteit op afstand.

4 Guidance ten aanzien van risicocategorisering

- 4.1 In de diverse Q&As en Good Practices is opgenomen dat de aard en diepgang van het cliëntenonderzoek afhankelijk is van de risicobeoordeling zoals deze door de instelling wordt gemaakt. Deze risicobeoordeling resulteert in een laag-, normaal of hoog risico voor een specifieke cliënt, waarna vervolgens een vereenvoudigd, normaal of verscherpt cliëntenonderzoek door de instelling wordt uitgevoerd.
- 4.2 Wij menen dat nadere guidance van DNB wenselijk is voor wat betreft de risicocategorisering. De Consultatieversie geeft op dit moment te weinig concrete handvatten voor de risicocategorisering door de Wwft-instelling. Ter illustratie:
- 4.3 In Q&A 3.44 is opgenomen dat algemeen bekend is dat bepaalde sectoren kwetsbaarder zijn voor integriteitsrisico's en die daarmee een hoger integriteitsrisicoprofiel hebben. Een niet-limitatieve opsomming van deze sectoren – dan wel enkele voorbeelden ter illustratie van sectoren waarvan DNB meent dat deze een hoger integriteitsrisicoprofiel hebben – ontbreekt echter.
- 4.4 In de EBA ML/TF Risk Factors Guidelines (EBA/GL/2021/02) staan dergelijke voorbeelden wel genoemd. DNB verwijst in het antwoord op deze vraag niet naar de Guidelines:

2.4. Risk factors that may be relevant when identifying the risk associated with a customer's or a customer's beneficial owner's business or professional activity include:

- a) Does the customer or beneficial owner have links to sectors that are commonly associated with higher corruption risk, such as construction, pharmaceuticals and healthcare, the arms trade and defence, the extractive industries or public procurement?
 - b) Does the customer or beneficial owner have links to sectors that are associated with higher ML/TF risk, for example certain Money Service Businesses, casinos or dealers in precious metals?
- 4.5 Wij menen dat op diverse plekken in de Q&As een nadere toelichting en verdere concretisering mogelijk is. Wij menen dat er tevens behoefte is in de markt aan een nadere concretisering van hetgeen nu opgenomen, bijvoorbeeld door uiting van DNB over de sectoren die zij als laag- dan wel hoog kwalificeert.

5 Onderzoek naar de pseudo-UBO

- 5.1 Wwft-instellingen zijn verplicht om de identiteit van de UBO vast te stellen en diens identiteit te verifiëren. Daarnaast geldt dat, in geval van betrokkenheid van hoog risicolanden, op

grond van artikel 9 Wwft een verplicht onderzoek plaatsvindt naar de herkomst van het vermogen van de UBO.

5.2 In het Uitvoeringsbesluit Wwft 2018 wordt onderscheid gemaakt tussen een UBO en pseudo-UBO. Of er sprake is van een UBO of pseudo-UBO, is vanzelfsprekend van invloed op de risicorelevantie van het (verdere) UBO-onderzoek. Waar de herkomst van vermogen van een UBO wel degelijk relevant kan zijn voor het risicoprofiel van een cliënt, is dat bij een pseudo-UBO per definitie niet het geval. Als pseudo-UBO worden immers aangemerkt alle bestuurders van de cliënt, indien geen UBO kan worden vastgesteld. De vermogenspositie van deze bestuurders – pseudo-UBO's – staat geheel los van de integriteitsrisico's die aan een zakelijke relatie zijn verboden. Daarnaast kan het voor de bestuurders als erg belastend worden ervaren om de gevraagde informatie aan te leveren, nu de informatie geen enkele risicorelevantie met zich meebrengt, terwijl anderzijds – zeker waar het cliënten met een omvangrijke raad van bestuur betreft – een instelling zeer veel tijd en energie zal moeten stoppen in het achterhalen van de betreffende informatie. In de Consultatieversie wordt echter geen onderscheid gemaakt naar de gevolgen voor het cliëntonderzoek indien sprake is van een UBO dan wel een pseudo-UBO.

5.3 Dat het vaststellen van een pseudo-UBO (en daaropvolgend onderzoek naar de pseudo-UBO) geen toegevoegde waarde heeft voor het risicoprofiel van de cliënt wordt onderschreven door de NVB-standaarden met betrekking tot de pseudo-UBO:⁵

“From a risk-based and proportionality perspective designating all members of senior management as pseudo-UBO does not contribute to risk relevant mitigation of ML/TF risks nor does it contribute to transparency of the ownership and control structure of the client.” (Pagina 4 van de NVB-standaarden)

“For banks the broad identification and verification of senior management as UBO, causes significant administrative efforts without being risk relevant.” (Pagina 6 van de NVB-standaarden)

5.4 Wij menen dat dergelijke guidance met betrekking tot de pseudo-UBO niet enkel op banken van toepassing dient te zijn op grond van de NVB-standaarden, maar op alle Wwft-instellingen. Dergelijke guidance met betrekking tot de (irrelevantie van de) pseudo-UBO voor het risicoprofiel van de cliënt zou naar onze mening dan ook moeten worden opgenomen in de guidance van DNB

⁵ NVB Standaarden – Pseudo-UBO, hier raadpleegbaar: <https://www.nvb.nl/publicaties/protocollen-regelingen-richtlijnen/nvb-standaardennvb-risk-based-industry-baselines/>

Aanbeveling: Wij stellen voor om in de Q&As in te gaan op de (afwezigheid van de) risicorelevantie van pseudo-UBO's en gevolgen daarvan. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het achterwege laten van het onderzoek naar het vermogen van de pseudo-UBO.

6 Intra-groep uitbesteding van transactiemonitoring

- 6.1 In Q&A 2.17 wordt vermeld dat de instelling de voortdurende controle op de zakelijke relatie – en als onderdeel daarvan transactiemonitoring – niet mag uitbesteden. Dat intragroepuitbesteding van transactiemonitoring wel mogelijk is, zoals momenteel opgenomen in voetnoot 66⁶ van de huidige Leidraad Wwft en Sanctiewet van DNB, komt niet langer terug in de Consultatieversie.
- 6.2 In de begeleidende tekst bij de Consultatieversie is opgenomen dat DNB nader beleid zal gaan bepalen op het gebied van de intragroepuitbesteding van transactiemonitoring. Wij menen dat intragroepuitbesteding van transactiemonitoring mogelijk moet zijn. Op grond van de huidige guidance van DNB, zoals hierboven genoemd, zien wij in de markt een beweging waarbij transactiemonitoring intragroep wordt uitbesteed. Dit is ook in lijn met de huidige guidance van DNB op dit. Het nu terugdraaien van deze mogelijkheid tot intragroepuitbesteding van transactiemonitoring zal voor veel marktpartijen een extra belasting opleveren, die bovendien niet ten goede zal komen aan de kwaliteit van de uitgevoerde transactiemonitoring.
- 6.3 Dit zou bovendien niet in lijn zijn met het wetgevingsinitiatief om transactiemonitoring aan *derden* te kunnen uitbesteden. Het wetsvoorstel Plan van aanpak witwassen voorziet in het schrappen van het verbod tot uitbesteding van transactiemonitoring.⁷ Daarmee wordt het voor banken mogelijk om transactiemonitoring ook aan derden uit te besteden. In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel wordt bovendien aangegeven dat de grondslag voor het verbod op uitbesteding van transactiemonitoring onduidelijk is:

“Uit de wetsgeschiedenis wordt niet duidelijk waarom uitbesteding van transactiemonitoring niet mogelijk is. Dit betekent dat transactiemonitoring in alle gevallen door de instellingen zelf gedaan moet worden en dus niet uitbesteed kan worden aan bijvoorbeeld een gespecialiseerd bedrijf. Dit terwijl bijvoorbeeld voor cliëntenonderzoek geen verbod op uitbesteding geldt. De (gewijzigde) vierde anti-witwasrichtlijn verbiedt uitbesteding bij transactiemonitoring niet en stelt alleen regels over het kunnen afgaan op cliëntenonderzoek verricht door een derde. De richtlijn geeft daarbij expliciet aan dat die regels geen verband houden met uitbesteding. Bij uitbesteding blijft de verantwoordelijkheid immers bij de uitbestedende

⁶ Voetnoot 66 van de Leidraad Wwft en Sanctiewet van DNB (versie december 2020): “Voor instellingen die onder de Wft vallen en waarbij de uitvoerende partij behoort tot dezelfde groep, kan deze voortdurende controle door deze partij binnen de groep worden uitgevoerd.”

⁷ Zie artikel 10 lid 2 van het wetsvoorstel Plan van aanpak witwassen (Tweede Kamer, vergaderjaar 2022–2023, 36 228, nr. 2).

instelling liggen. Alles wat de derde partij doet, doet deze namens de Wwft-instelling. Daarnaast staat dit initiatieven als de gezamenlijk monitoring door banken in de weg. Bij het initiatief Transactie Monitoring Nederland zouden meerdere banken de monitoring uitbesteden aan een hiervoor speciaal opgezette entiteit. Daarom wordt met dit wetsvoorstel het verbod op uitbesteding geschrapt. Daarbij is het van belang om te onderstrepen dat bij uitbesteding de Wwft-instelling altijd verantwoordelijk blijft voor de naleving van de wettelijke verplichtingen. Een Wwft-instelling kan altijd aangesproken worden als de derde aan wie de uitvoering is uitbesteed niet voldoet aan de verplichtingen van de Wwft.”

Aanbeveling: Wij stellen voor om in de beleidsuiting op te nemen dat intragroepuitbesteding van transactiemonitoring mogelijk is.

7 PEP-begrip en staatsbedrijven

7.1 Q&A 3.32 vermeldt dat er bij een PEP niet altijd sprake is van een verhoogd risico:

QA3.32: Vraag

Vormen alle PEP's een hoog risico?

Antwoord

Nee. Hoewel de Wwft ervan uitgaat dat PEP's in de basis een verhoogd risico vertegenwoordigen, is er bij een PEP niet altijd sprake van een hoog risico. Dit is afhankelijk van meer factoren dan alleen de PEP-status.¹²⁵

7.2 Anderzijds wordt in de Q&A aangenomen dat in lijn met de Wwft aanvullende maatregelen verplicht zijn:

QA3.33: Vraag

Welke aanvullende maatregelen zijn verplicht met betrekking tot een PEP?

Antwoord

De volgende aanvullende maatregelen zijn verplicht bij een PEP:¹²⁶

- Voor het aangaan of voortzetten van de zakelijke relatie of het verrichten van de transactie, is de toestemming vereist van een persoon die deel uitmaakt van het hoger leidinggevend personeel van de instelling.¹²⁷
- Instellingen nemen passende maatregelen om de bron van het vermogen en van de middelen die bij de zakelijke relatie of de transactie gebruikt worden vast te stellen.
- De zakelijke relatie wordt doorlopend aan verscherpte controle onderworpen.

Instellingen kunnen de intensiteit van de maatregelen en de diepgang van de uit te voeren onderzoeken afstemmen op het risicoprofiel van de cliënt of de UBO. De aanvullende maatregelen kunnen echter niet volledig achterwege worden gelaten.

- 7.3 Hoe verhouden Q&A 3.32 en Q&A 3.33 zich met elkaar? Op grond van de Q&A 3.32 leiden wij af dat een zakelijke relatie, waarbij een PEP betrokken is, als laag of normaal risico kan kwalificeren zodat een vereenvoudigd of cliëntenonderzoek zou kunnen worden uitgevoerd. Betekent dat ook dat eventuele aanvullende maatregelen (zoals bedoeld in Q&A 3.33) achterwege kunnen blijven?

Aanbeveling: Wij stellen voor om nader in de Q&A te verduidelijken dat, indien een PEP niet leidt tot een hoger risico van de cliënt, afgeweken kan worden van de aanvullende maatregelen die in beginsel verplicht zijn bij PEP's. Of, indien met Q&A 3.32 iets anders wordt bedoeld, dit te verduidelijken in de Q&A.

8 Identificatie van UBO's bij beursgenoteerde bedrijven

- 8.1 Uit Q&A 3.14 blijkt dat de Wwft instellingen verplicht zijn om de UBO van de cliënt vast te stellen, met uitzondering van beursgenoteerde vennootschappen waarop reeds openbaarmakingsvereisten van toepassing zijn en 100%-dochtermaatschappijen van dergelijke vennootschappen.
- 8.2 In de huidige Leidraad Wwft en Sanctiewet van DNB is opgenomen dat het niet vrij verhandelbare deel van het aandelenkapitaal niet is uitgesloten van het UBO-onderzoek.⁸ Dit komt niet terug in de Consultatieversie.

Aanbeveling: Wij verzoeken DNB om te verduidelijken wat de impact is van een zekere free float op de vrijstelling tot het doen van een UBO-onderzoek. Wij menen dat sprake moet zijn van een free float van minimaal 25%+1 van het aandelenkapitaal alvorens een UBO te kunnen aanwijzen.

9 Raadpleging van UBO-register

- 9.1 Op diverse plekken in de Q&As en Good Practices wordt de raadpleging van het UBO-register door de Wwft-instelling genoemd.
- 9.2 Dit is bijvoorbeeld het geval in GP 3.11, waarin is opgenomen dat een Wwft-instelling voor een cliënt met een *laag* risico de gegevens uit het UBO-register opvraagt en dit ter verificatie/ bevestiging voorlegt aan de cliënt. Een bevestiging van de cliënt dat de opgegeven identiteit van de UBO's overeenkomt met de daadwerkelijke identiteit is vervolgens voldoende voor de identificatie en verificatie van de UBO's.
- 9.3 Ons begrip is dat deze invulling van het cliëntenonderzoek voldoende is om te voldoen aan de verplichting van de instelling om zich niet *uitsluitend* heeft gebaseerd op informatie uit het handelsregister (zie artikel 3 lid 15 Wwft in dit verband). DNB heeft tevens aangegeven dat bij een hoog risicoklant aanvullende maatregelen moeten worden genomen. DNB geeft niet aan wat wordt verwacht van het cliëntenonderzoek bij een cliënt met een normaal risico.

⁸ Zie pagina 43 van de huidige Leidraad Wwft en Sanctiewet van DNB (versie december 2020).

Indien geen aanleiding is om te twifelen aan de identificatie en verificatie, zou eenzelfde werkwijze van toepassing kunnen zijn als bij laag risico cliënten.

- 9.4 Tevens houden de diverse Q&As en Good Practices geen rekening met het feit dat het UBO-register momenteel niet raadpleegbaar is voor Wwft-instellingen. Aan de verplichting van artikel 4 lid 2 Wwft, te weten het vaststellen dat de UBO's van de cliënt zijn opgenomen in het UBO-register, kan momenteel dan ook geen uitvoering worden gegeven door Wwft-instellingen. In het verlengde daarvan kunnen Wwft-instellingen momenteel niet aan de terugmeldplicht van artikel 10c Wwft voldoen. Op basis van de ontwerpregelgeving van de Wijzigingswet beperking toegang UBO-registers is de verwachting dat Wwft-instelling met de Wijzigingswet beperking toegang UBO-registers (weer) toegang krijgen tot het UBO-register.⁹ Nu deze Wijzigingswet beperking toegang UBO-registers echter nog voor advies aan de Raad van State toegestuurd moet worden, waarna de parlementaire behandeling pas zal starten, is de verwachting dat inwerkingtreding van de Wijzigingswet beperking toegang UBO-registers zeker nog enige tijd op zich zal laten wachten. Tot die tijd bestaat in de markt behoefte aan nadere guidance hoe om te gaan met de (tijdelijke) niet-beschikbaarheid van het UBO-register.

Aanbeveling:

- a) Wij raden aan om te verduidelijken hoe de identificatie en verificatie van UBO's bij normaal risico cliënten zou kunnen plaatsvinden.
- b) Wij raden aan om in een Q&A nadere guidance te geven over hoe Wwft-instellingen moet omgaan met de verplichtingen van artikel 4 lid 2 Wwft en de terugmeldplicht van artikel 10c Wwft. Wij menen dat het voor artikel 4 lid 2 Wwft momenteel dient te volstaan om een kopie van de bevestiging van de Kamer van Koophandel aan de cliënt omtrent de inschrijving van de UBO('s) in het register. Daarnaast menen wij dat opgenomen moet worden dat de terugmeldplicht van artikel 10c Wwft tijdelijk niet van toepassing is op Wwft-instellingen, nu terugmelden via de website van de KvK momenteel simpelweg niet mogelijk is.¹⁰ Opgenomen kan worden dat deze guidance van toepassing is totdat Wwft-instellingen naar aanleiding van de Wijzigingswet weer toegang hebben tot het UBO-register. Zodra de Wijzigingswet is aangenomen en Wwft-instellingen daadwerkelijk weer toegang hebben tot het UBO-register, kan deze guidance wat ons betreft uit het document verwijderd worden bij een update daarvan.

10 Nadere guidance

Naast de voorgaande punten laat de Consultatieversie nog veel ruimte open voor nadere toelichting. Ter illustratie:

- a) In Q&A 2.7 wordt gesproken over het feit dat de beheersmaatregelen afhankelijk zijn van de aard en omvang van de instelling. Welke beheersmaatregelen bij een bepaalde aard en omvang van een instelling horen, wordt echter niet verder verduidelijkt.

⁹ Ontwerpregelgeving Wijzigingswet beperking toegang UBO-registers [hier](#) raadpleegbaar.

¹⁰ Zie: <https://www.kvk.nl/ubo/over-terugmelden/>, geraadpleegd op 30 november 2023.

- b) In Q&A 3.5 wordt de vraag gesteld wat een vereenvoudigd cliëntenonderzoek inhoudt. In het antwoord wordt dit nog niet duidelijk. Wij kunnen ons voorstellen dat in het antwoord wordt aangegeven wat minimaal wel moet worden gedaan of wat juist achterwege kan blijven, door middel van een voorbeeld of als algemene omschrijving. Ook bestaat behoefte aan guidance op het tijdelijk achterwege kunnen blijven van bepaalde onderzoeksmaatregelen, bijvoorbeeld bij transacties van een zeer beperkte omvang totdat een bepaald drempelbedrag is bereikt.
- c) In Q&A 2.20 wordt gevraagd bij welke omvang een instelling een interne meldprocedure dient in te richten voor het omgaan met het melden van misstanden binnen de organisatie. In het antwoord daarop wordt geen verdere guidance gegeven wanneer een meldprocedure passend is bij de aard en omvang van de instelling.

Aanbeveling: Wij zijn van mening dat enkele voorbeelden van de beheersmaatregelen dienen te worden opgenomen bij Q&A 2.7 en dat het noodzakelijk is voor de praktijk om verdere handvatten te bieden voor het uitvoeren van een vereenvoudigd cliëntenonderzoek. Tot slot menen wij dat het antwoord op Q&A 2.20 meer handvatten zou kunnen bieden om te bepalen wanneer een instelling een interne meldprocedure zou moeten hebben.

